Samenvatting vrijdagpreek 20 November 2026

Gegeven door Hazrat Khalifatul Masih V (aba)

Huzoor-e-Anwar (aba) heeft gezegd:
Bij de beschrijving van het leven en karakter van de Beloofde Messias (as) vermeldt Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) dat dr. Mir Muhammad Ismail (ra) hem het volgende vertelde:
Op een dag, tijdens een periode van extreme zomerhitte, kwamen enkele vrienden rond het middaguur op bezoek bij de Beloofde Messias (as). Zij troffen hem aan terwijl hij bezig was met zijn schrijfwerk. In de kamer bevond zich zelfs geen ventilator.
Enkele aanwezigen verzochten hem:
“Huzoor, laat alstublieft op zijn minst een ventilator installeren, zodat u tijdens deze grote hitte enige verkoeling en verlichting kunt ervaren.”
Hierop antwoordde hij:
“Het gevolg daarvan zal zijn dat iemand slaperig wordt en niet meer in staat is om te werken. Wij willen juist werken op plaatsen waar mensen door de hitte het uiterste te verduren hebben.”

Dr. Mir Muhammad Ismail (ra) vertelt verder dat de Beloofde Messias (as) doorgaans op een charpai (traditioneel bed met gevlochten ondergrond) zat te schrijven. Zijn pen, inktpot en boeken lagen eveneens op dit bed. Hetzelfde bed diende hem als schrijftafel, stoel en bibliotheek.

Zo werd de praktische betekenis van zijn uitspraak “Wa ma ana minal-mutakallifin” , “En ik behoor niet tot degenen die zich aan kunstmatigheden of gemaakte vormen van verfijning overgeven” , op indrukwekkende wijze zichtbaar.

Hazrat Malik Hasan Muhammad (ra) vertelt:
Toen ik in Qadian aankwam, vernam ik dat de Beloofde Messias (as) een verwonding aan zijn gezegende hoofd had opgelopen doordat hij tegen een spijker of haak in de muur was gestoten. Daarbij had hij veel bloed verloren en ondervond hij aanzienlijke pijn. Om die reden kwam hij niet naar buiten.
Enkele dienaren kwamen daarop bijeen en dienden een verzoek in om hem te mogen bezoeken. Uit zijn goedheid en genegenheid verleende hij ons toestemming.
Toen wij met ongeveer zeven à acht gasten zijn kamer binnengingen, zagen wij dat hij tegen een groot bed geleund zat. Zodra hij ons opmerkte, stond hij onmiddellijk op, eerde ons met een handdruk en ging zelf op een klein charpai zitten. Vervolgens nodigde hij zijn bezoekers uit om plaats te nemen op het grote bed.
In dit voorval komen zowel zijn bijzondere gastvrijheid als zijn grote eenvoud duidelijk naar voren.
Toen vervolgens over zijn verwonding werd gesproken, zei hij: “Het is mogelijk dat het volgens de kennis van Allah de Verhevene heilzaam was dat er bloed vrijkwam en dat er onzuiver bloed werd afgevoerd. Misschien heeft Allah de Verhevene daarom Zelf voor deze voorziening gezorgd.”

Hazrat Maulvi Abdul Karim van Sialkot (ra) zei:
De Beloofde Messias (as) hechtte geen waarde aan uiterlijke verfraaiing van zijn woning of kleding. Door de genade en barmhartigheid van Allah beschikte hij over een dergelijke hoge positie dat, indien hij dat had gewild, de muren van zijn woning met marmer bekleed hadden kunnen zijn en zelfs zijn deurmatten van fijn, zacht zijde hadden kunnen worden vervaardigd.
Toch was zijn woon- en zitruimte zo eenvoudig dat een werelds ingesteld persoon, die zichzelf als een liefhebber van verfijning beschouwt, daar nog geen ogenblik zou willen verblijven.

Tijdens de zomermaanden lag er zelfs stof op het platform waarop hij buiten zat. Hij schonk daar geen aandacht aan, vroeg niemand om het schoon te maken en reageerde er evenmin op wanneer iemand het uit eigen beweging schoonveegde.
Kortom, hij was zozeer verdiept in zijn werkzaamheden dat hij zich in het geheel niet bekommerde om dergelijke materiële aangelegenheden.
De Beloofde Messias (as) zei:
“Allah de Verhevene weet dat wij aan geen enkele woning gehecht zijn. Wij beschouwen onze woningen als gemeenschappelijk bezit van onszelf en onze vrienden.”
Daarnaast zei de Beloofde Messias (as):
“Mijn grootste wens is dat ik een woning heb waar aan alle vier de zijden de huizen van onze vrienden staan en mijn eigen huis zich in het midden bevindt. Vanuit mijn huis zou er dan naar ieder huis een raam moeten zijn, zodat er op elk moment contact en verbinding met iedereen mogelijk is.”
Hazrat Musleh-e-Maud (ra) vertelt:
Ook ik herinner mij een onwetendheid uit mijn kinderjaren. Toen ik nog jong was, kwamen er soms tegenstanders naar de bijeenkomsten van de Beloofde Messias (as) om bezwaren en kritiek naar voren te brengen.
Omdat hij zich op een bijzonder eenvoudige en ongekunstelde wijze uitdrukte, dacht ik soms ten onrechte dat hij wellicht niet in staat zou zijn om de sluwheid en listigheid van zulke personen het hoofd te bieden.
Maar wanneer de tegenstanders steeds verder gingen in hun vijandigheid, leek het alsof een hemelse kracht bezit van hem nam. Vervolgens gaf hij op zo'n indrukwekkende en majestueuze wijze antwoord dat er een diepe stilte over de gehele bijeenkomst viel.

Hazrat Mirza Bashir Ahmad (ra) schrijft:

Wanneer de Beloofde Messias (as) iemand ontmoette, deed hij dat altijd met een glimlach. Reeds door die ontmoeting verdwenen de zorgen en moeilijkheden van de bezoeker.
Iedere Ahmadi voelde dat hij, zodra hij zich in het gezelschap van de Beloofde Messias (as) bevond, al zijn andere werkzaamheden en zorgen vergat. Zodra men zijn glimlachende gezicht aanschouwde, verspreidde zich een golf van vreugde door het gehele lichaam.

Het was zijn gewoonte om zelfs naar de woorden van de eenvoudigste en meest onaanzienlijke persoon met volledige aandacht te luisteren. Vervolgens antwoordde hij iedereen met grote genegenheid en liefde.
Iedereen had het gevoel dat de Beloofde Messias (as) juist hem persoonlijk het meest liefhad.
Soms gebeurde het dat mensen die niet goed bekend waren met de omgangsvormen tijdens bijeenkomsten, langdurig verhalen vertelden die weinig met het onderwerp te maken hadden. De Beloofde Messias (as) bleef dan rustig en aandachtig luisteren. Hij zei nooit tegen iemand dat hij moest ophouden of dat het genoeg was geweest.

Hazrat Mian Din Muhammad (ra) vertelt over de eetgewoonten van de Beloofde Messias (as):
Voorname gasten gebruikten overdag samen met de Beloofde Messias (as) de maaltijd in een kamer op de bovenverdieping. 's Avonds aten zij op het dakterras van dezelfde verdieping.
Het was zomer. Wij, de jongere mannen, brachten het eten en het drinkwater vanaf de benedenverdieping naar boven. 's Avonds werden er bij de maaltijd vaak ook droge rijstgerechten geserveerd.
Tijdens het eten nam de Beloofde Messias (as) telkens slechts een hapje met één of twee rijstkorrels in zijn mond. Ondertussen bleef

hij met de aanwezigen praten en schonk hij voortdurend aandacht aan zijn gasten.
Wanneer iemands bord leeg was, schepte hij vanuit zijn eigen bord eten voor die persoon op. Zelf at hij slechts een zeer kleine hoeveelheid. Het grootste gedeelte van zijn eten verdeelde hij op deze wijze onder de aanwezige vrienden.

Hazrat Maulvi Sher Ali (ra) heeft hierover het volgende verklaard:
Aanvankelijk gebruikte de Beloofde Messias (as) de maaltijd samen met zijn gasten in een kamer. De gasten zaten rondom de kamer, tegen de muren aan.
De Beloofde Messias (as) nam telkens kleine hapjes en at langzaam. Zolang de gasten aan het eten waren, bleef hij eveneens eten. Zelf at hij echter bijzonder weinig.
Wanneer er een bijzonder gerecht voor hem werd gebracht, verdeelde hij dit onder alle aanwezige gasten.

Abdul Qadir vertelt:
Tijdens de maaltijd besprak de Beloofde Messias (as) ook religieuze vraagstukken en bleef hij tot aan het gebed van Isha bij de aanwezigen zitten. Nadat hij het Isha-gebed had verricht, keerde hij terug naar zijn woning.
Huzoor-e-Anwar (aba) zei tot slot dat de reeks over de verschillende aspecten van het karakter en het leven van de Beloofde Messias (as) nog niet is afgerond.
Huzoor-e-Anwar (aba) zei:
“Deze beschrijving van de verschillende aspecten van zijn leven zal, insha'Allah, tijdens een volgende gelegenheid worden voortgezet.”